

Ay-koulu Berliinissä

Suomen ja Saksan Metalliliitossa järjestämiskampanja

Helsinki-Uusimaan toiminta-alueen metallin kenttäaktiivit kävivät viime syksynä lävitse perinteisen ay-koulun kolmen illan mielenkiintoisen opintojakson. Kuvaa laajennettiin toukokuulla Berliiniin suuntautuneella opintomatalla, jossa

paneuduttiin saksalaisen liiton, IG Metallin toimintaan ja erityisesti heidän järjestämiskampanjaansa.

jatkuu sivulla 4...

Seiskaseiskan tytöt Merike ja Kaija tarkkaavaisina seminaarissa.

Pariser Platz ja Brandenburgin portti.

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

"Vain" Elämää!

No niin, eläkeneuvottelut on saatu maaliin, laskelmien mukaan oma eläköitymisikäni on 64-vuotta.

Nyt ei Suomesta puutu kuin työpaikat niille yli 300 000 työttömälle, että voivat sitten jäädä aikanaan sille ansaitulle eläkkeelle. Päinvastoin vaan näyttää käyvän. Suomessa ei ole tahoa, joka oikeasti yrittäisi tehdä sen eteen jotain, että tänne saataisiin lisää työpaikkoja. Ja että ne työpaikat, jotka meillä vielä ovat, olisivat sellaisia jossa "jaksaa painaa" sinne eläkeikään asti, jossa pidetään työntekijän jaksamisesta huolta.

Sanotaan, että ihmisten luottamus toisiinsa on sitä lujempi, mitä pienemmät tuloerot maassa on. Luottamusta ei luo keskimääräinen taloudellinen hyvinvointi vaan taloudellinen tasa-arvo. Tuloerojen kasvaessa ihmiset välittävät toisistaan vähemmän ja jokaisen on pärjättävä itsekseen.

Ikävä kyllä nykymentolla tuloerot vaan kasvavat. Koska työttömien määrä kasvaa ja köyhyys sen seurauksena.

Valtiosihteeri Raimo Sailakselta kysyttäessä julkisen talouden kestävyysvaje on seurausta milloin silmittömästä tuhlaamisesta, milloin suurten ikäluokien vanhenemisesta (no tähän korjautuu nyt eläkeiän noustessa?), milloin suomalaisten työläisten liian korkeista palkoista.

Totuus on kuitenkin toinen. Työn teettäminen Suomessa on jopa halvempaa kuin kotimaisen elinkeinoelämän mallimaassa Saksassa. Työn sivukulut ovat alle EU:n keskiarvon ja työläisten irtisanomissuojakin on OECD-maiden heikoimpia.

Kaiken lisäksi kotimaiselle teollisuudelle tarjottava, täysin verovapaa sähkö on Euroopan halvinta. Puitteet ovat erinomaisessa kunnossa teollisuuden näkökulmasta katsottuna. Mutta sekään ei riitä yrityksille. Mistä siis kiikastaa, ettei valtaapitäviä kiinnosta sijoittaa Suomeen?

On varmaan helppoa istua "norsunluutornissa", kun ei tarvitse miettiä, mistä saisi rahat seuraavaan vuokraan tai lapsen talvihaalariin. Suurin osa meistä palkkatyötä tekevästä ei tavoittele kuuta taivaalta, olemme tyytyväisiä jos rahat riittävät elämiseen.

Lopuksi on pakko laittaa vähän poliittista propakandaa. Monet sanovat, ettei eduskuntavaaleissa kannata äänestää, ettei se mitään kuitenkaan muuta. Sillä, ettei äänestetä ollenkaan, me pidetään huoli siitä, ettei meidän äänemme kuulu ainakaan siellä, missä meitä koskevia päätöksiä tehdään. Meidän olisi jo korkea aika uskalttaa olla sellaisen miehen tai naisen takana, joka oikeasti on meidän asialla.

Se nimittäin on oikeasti ainoa keino, millä me saamme tähän asiaan jotain "rotia".

Taina Karrikka

TOIMIKUNNAN JÄSENET 2014

varsinaiset jäsenet:

Taina Karrikka
Raija Reiman
Ailla Kotro
Päivi Ouahmane
Valeri Sokolov
Markku Nieminen
Jussi Suutarinen

puheenjohtaja, IECO
toimistonhoitaja
sihteeri, veteraanivastaava
taloudenhoitaja, IECO
Konepaja Mäkelin
Crown Pakkaus
Crown Pakkaus

varajäsenet:

Sami Vesanen
Iiro Parkkinen
Teemu Kärkkäinen
Veli Merimaa
Kimi Ruohoranta
Börje Lindbom

IECO
Crown Pakkaus
IECO
Crown Pakkaus
Malmin Terä Oy
Crown Pakkaus

Pienessä firmassa joustetaan molempiin suuntiin

Pienessä firmassa joustetaan molempiin suuntiin, toteaa FC-Asennuksen pääluottamusmies Tero Tolvanen.

Pääluottamusmies Tolvanen istuu työpaikan taukotilassa ja pohtii yrityksen tilaa. Viime vuosien taloudellisten notkahduksien aikana yrityksessä on koettu monenlaisia. On ollut lomautuksia ja tiukempia aikoja, mutta yrityksen työntekijät ovat pysyneet hyvin talossa.

Kait ne pitkät työsuhteetkin jotain kertovat yrityksestä, toteaa pääluottamusmies Tolvanen on ollut tehtävässään lähes neljä vuotta ja yrityksen palkkalistoilla 8 vuotta.

FC-Asennus on emoyhtiönsä Fluidcontrol Oy:n alaisuuteen vuonna 2012 perustettu kokoonpanoon ja asennukseen erikoistunut yritys.

Fluidcontrol Oy on perustettu vuonna 1989. Yritys tuo maahan asentaa jalostamoille ja voimalaitoksille toimilaitteita ja venttiileitä. Rotork CVA-toimilaitesarja on yrityksen keihäänkärkituote.

FC-Asennuksessa on tällä hetkellä 12 työntekijää Vantaan Itä-Hakkilassa. Tolvanen toimii yrityksessä pääasiallisesti varastomiehenä, mutta jelpää oman työnsä ohessa myös muita työntekijöitä, mikä pienemmässä yrityksessä on hyvin yleistä. Työntekijöiden kesken ei ole sellaista "Mä hoidan mun omat hommat, hoida sä omasi" – ajattelua. Kaikki näkee, että pienessä firmassa ei ole minun töitä vaan kaikkien etu on, että saadaan hommat ajallaan eteenpäin. Tolvanen kertoo myös olevansa tyytyväinen keskusteluihin työnjohdon kanssa. Perusasioista ei myöskään koskaan ole tarvinnut riidellä, sen takaa, että yrityksessä noudatetaan Metallin ja Teknologiateollisuuden työehtosopimusta.

Vieläkin enemmän työelämässä saataisiin ottaa kaikkien työntekijöiden koko potentiaali käyttöön. Monilla työntekijöillä olisi enemmänkin osaamista, josta olisi työnantajalle hyötyä.

41-vuotias, Heinävedeltä Savosta kotoisin oleva Tolvanen muutti aikanaan omien sanojensa

mukaan hyvin perinteisestä syystä etelään, -tietenkin työn ja naisen perässä ja on sillä tiellä edelleen.

Liikenevällä vapaa-ajallaan tehdastyön vastapainoksi Tolvanen myös haluaa kehittyä ja hakea haasteita. Takavuosina muutamissa bändeissä rumpalina toimineena syntyi hyviä kontakteja musiikkimaailmaan. Hyvät kontaktit ovat poikineet musiikkivideoprojekteja, joissa Tolvanen on toiminut kuvaajana sekä leikkaajana. Elokuviin liittyvää jälkikäsitelyä ja editointia on myöskin ollut tehtävänä.

Meillä on täällä hyvä ja suora keskustelukulttuuri sekä hyvä henki, kukaan ei ole selän takana hengittämässä niskaan ja käyttämässä, Tolvanen toteaa

Pääluottamusmies Tolvanen sanoo, että pienessä yrityksessä on elinehto, että kipeistäkin asioista kyetään puhumaan nopeasti ja suoraan omistajan kanssa. Pienessä firmassa keskustellaan asiat pikaisesti ja pystytään tekemään nopeitakin korjausliikkeitä.

– Asiakkaat ovat tällä hetkellä maltillisen varovaisia tilausten kanssa ja se luo reunaehdot päivittäiseen työskentelyyn, toteaa pääluottamusmies pienen yrityksen päivittäisestä arjesta, mutta on toiveikas, että tälle työntekijäporukalle on tulevaisuudessa riittävästi töitä.

Kirjoitus ja kuva: **Jyri Vankka**
Metallin Helsingin aluetoimistosta

Esittelyssä seiskaseiskan oppilasjäsen Nina Kotamies

Teimme Ninan kanssa treffit Itikseen, jossa kahvikupin ääressä juttelimme oppilasjäsenen asioista. Olen todella iloinen, että juuri hän vastasi usealle oppilasjäsenille lähettämääni tekstiviestiin jokin aika sitten. Nina on ihanan iloinen ja sosiaalinen nuori nainen, lehden ilmestymisen aikaan juuri täyttänyt 18 vuotta, mutta ikäisekseen paljon ”kypsempi”. Hän kertoikin erään kaverinsa sanoneen, että hän on kuin äiti, joka auttaa aina.

Nina opiskelee Haagan ammattikoulussa pienkonekorjaamo-linjalla. Siellä erikoistutaan eri koneisiin (esimerkiksi veneisiin), Nina erikoistuu moottoripyöriin, moottorikelkkoihin, mopoihin ja vieläkin pienempiin koneisiin; moottorisahoihin. Sille linjalle Nina lähti ihan sen takia, että saa puuhailla moottoreiden kanssa, hänellä oli itselläänkin aiemmin moottoripyörä, mutta myi sen pois, lähinnä kalliiden käyttökustannusten takia. Vakuutukset maksoivat enemmän kuin pyörä, Nina kertoi, nyt hänellä on auto. Koulussa on jonkin verran muitakin tyttöjä, mutta he ovat enimmäkseen automyyjä- tai maalari-tiloilla. Nina kertoi, että pärjää hyvin koulussa, mutta ei halunnut jatkaa yläasteen jälkeen lukioon, koska siitä ei olisi ollut hänen mielestään mitään käytännön hyötyä. Siksi hän halusikin mennä ammattikouluun.

Kyselin Ninalta, onko jotain, mitä ammattiosasto tai liitto voisi järjestää oppilasjäsenille, hän vastasi, että tiedottaminen on tärkeintä. Se että tietää työehdoista ja muista työelämän asioista on ensiarvoisen tärkeää, kun lähdetään oikeisiin töihin. Nina piti tärkeänä myös sitä, että kouluihin tullaan tunneille kertomaan ay-tietoa. Nimenomaan niin, että joku tulee luokkaan, on ehkä jotain tietoisuutta ja filminpätkää, niin että oppilaat eivät voi välttyä siltä. Hän kertoi, että koululla on käynyt julkiksiakin jonkin tilaisuuden yhteydessä, mutta ne tilaisuudet olivat olleet auditoriossa, eikä opiskelijoita ollut kiinnostanut lähteä edes sinne, saatikka, että tapahtuma olisi jossain ihan muualla, se ei vaan jaksaa kiinnostaa. Nina kertoi, ettei ainakaan lähiaikoina ole ketään käynyt puhumassa ay-asioista heillä, mutta toivoi, että joku tulisi.

Nina toimii koulunsa oppilaskunnan jäsenenä ja on muutenkin opiskelijatovereidensa apuna, jopa työpaikan hankinnassa. Nina kertoi auttaneensa monta kertaa ystäviä työhakemusten teossa ja opastaneensa työehtasioissa kavereitaan, esimerkiksi siitä, mitä palkkaa kuuluisi saada. Se, että hän on noin aktiivinen johtuu Ninan mukaan pelkästään siitä, että hänen isänsä, joka muuten on metallialalla töissä, on sanonut että liittoon kannattaa liittyä, kotoa hän on saanut kipinän ottaa selvää asioista.

Nina on käynyt töissä 14-vuotiaasta asti, nytkin hän on koulun jälkeen iltaisin kaupassa töissä. Kesällä hän oli töissä autoliikkeessä.

Nina kertoo olevansa sosiaalinen ja viihtyvänsä asiakaspalvelussa ja haluaa myös luoda uraa omien ansiotensa kautta. Kun kyselin mikä hänestä tulee isona, hän kertoi pyrkivänsä koulun päätyttyä ammattikorkeakouluun. Jälki-

markkinointipainotteisen autoinsinöörin tutkinnon jälkeen hän voisi olla auto-maahantuojan tai merkkillikkeen palveluksessa. Myyntityö, asiakaspalvelu yleensä, sekä tietysti se, että saa ajaa työsuhteautolla ja olla autojen kanssa tekemisissä, olisi Ninan mielestä ihan parasta.

Lisää tällaisia Ninan kaltaisia aktiivisia nuoria, niin toiminnan jatkuvuus on taattu!

Ammattiosaston naisten kulttuuriretki Ateneumiin Tove Janssonin 100-vuotisjuhlanäyttelyyn

Mietimme talvella jotain tilaisuutta metallin naisille ja silloin saimme ajatuksen lähteä ”naississa” katsomaan Tove Janssonin 100-vuotis näyttelyä. Meitä oli yhteensä parisenkymmentä naista ja metallin tasa-arvo ja kulttuuritoimitsija Kirsti Anttila.

Ateneumin laaja juhlanäyttely esitteli Janssonin mittavaa uraa taidemaalarina, kuvittajana, poliittisten pilapiirrosten tekijänä, kirjailijana sekä tietysti muumihahmojen ja -kertomusten luoja.

Kokoontuimme Ateneumin ala-aulassa ja lähdimme kiertämään yhdessä ja erikseen Toven näyttelyä. Oli aivan uusi kokemus huomata, että hän oli taiteilija- ja piirtäjä ja myös tekstin tekijä jo ihan pienestä työstä asti. Näyttelyssä oli Toven lapsena piirtämiään ja kirjoittamia sarjakuvia, niistä huomasi jo poikkeuksellista lahjakkuutta ja visuaalista näkemystä.

Tove Janssonin isä Viktor Jansson oli kuvanveistäjä, joka usein käytti perhettänsä mallina. Kaisaniemen

puistossa on Convolvulus-pronssiveistos, jonka mallina kuvanveistäjän tytär Tove Jansson on ollut.

Tove itse opiskeli kuvataiteita Tukholmassa ja Helsingissä, ja haki vaikutteita myös Pariisista ja Italiasta.

Helsingissä loppukesällä vuonna 1944 hän vuokrasi itselleen työhuoneen osoitteesta Ullanlinnankatu 1. Ullakkohuoneistosta tuli samalla taiteilijan koti, jossa hän asui syksyt ja talvet. Kesät vietettiin pienellä Klovharun saarella Suomenlahdella. Tove Jansson rakasti merta ja saaristoa, mikä näkyy myös hänen tuotannossaan.

Torniateljeessä keskellä Helsinkiä syntyivät Tove Janssonin tunnetuimmat maalaukset ja kirjoitukset, ja juuri siellä hän sai valmiiksi ensimmäisen kirjansa Muumipeikosta.

Vuonna 1945 ilmestyi ensimmäinen Muumi-tarina Muumit ja suuri tuhotulva. Kirja julkaistiin ruotsiksi ja sen kuvitus oli Tove Janssonin omaa käsialaa. Kirja

tutustutti lukijan ensimmäistä kertaa Muumipeikkoon ja muihin Muumilaakson asukkaisiin. Tästä alkoi kirjasarja, josta tuli Tove Janssonin taiteilijanuran näkyvin ja tunnetuin osa. Viehättävä ateljeekoti ehti toimia taiteilijan tukikohtana lähes 60 vuotta.

Näyttelyssä oli monia upeasti tehtyjä muumitarinoiden lavasteita, joita katsellessa tuli monta lapsuudessa tv:stä katsottua muumitarinaa. Ajalta, jolloin tehtiin vielä vaativia nukkeanimaatioita, eivätkä muumihahmot olleet vaaleansinisiä tai -punaisia, niin kuin nykyisissä piirretyissä.

Muumit ovat meille kaikille tuttuja jo parin sukupolven ajalta, mutta näyttelyssä myös Toven toinen puoli, eli hänen varsinainen taiteilija minänsä oli esillä todella kattavasti.

Näyttelyn jälkeen menimme ravintola Vltavaan Elielinuokiolla, jossa nautimme maukkaan päivällisen ”kulttuuripläjäyksen” päätteeksi. Kiitos vielä keran kaikille mukana olleille!

...jatkoa etusivulta

Moniarvoinen Berliini, venäläismielisten Ukraina mielenosoitus Brandenburgin portilla, rintamasuuunta entiseen Itä-Berliinin pääkatu Unter den Lindenin suuntaan.

Seiskaseiskan tytöt Merike ja Kaija Saksan symbolilla, Brandenburgin Torilla.

Paljon kritiikkiä, ja usein ahellisesti, kuuluu ay-toiminnan kiinnostavuuden puutteesta. Ay-koulu-järjestelmä on ollut tästä selvä poikkeama. Koulun kolmeen opintoiltaan osallistui kaikkiaan parisataa eri jäsentä, heistä seiska seiskalaisia 9. Helsingin kurssin teemat olivat sangen ajankohtaiset, ensimmäinen Miten ja miksi lakkoillaan ja mikä oli TES tilanne, toinen Yt-toiminta työpaikoilla ja kolmas, Työsuojelu ja uuden teknologian vaarat. Berliinin matkalle pääsivät kaikkiin kurssitilaisuuksiin osallistuneet 127 halukasta, joista 5 omasta osastostamme. Kustannukset jaettiin aluetoimiston, osaston ja osallistujan kesken. Matka tarjosi tiukan tietopaketin Saksan työmarkkinakentän ongelmista, jotka olivat osittain yhteneväisiä omiimme, joskin vielä kärjistyneempiä. Matka tarjosi samalla mahdollisuuden tutustua historiallisesti merkittävään Saksan pääkaupunkiin.

Järjestäytymisaste laskee

Eurooppalainen ammattiyhdistysliike käy kamppailuaan vaikeutuvassa toimintakentässä. Saksassa järjestäytymisaste on 23 %, IG Metallissa hieman korkeampi n.30 %. Perinteistä konsensusta ei Saksassa enää ole ja työehtojen kattavuus pienenee. Tässä tilanteessa IG Metall päätti aloittaa erillisen järjestämiskampanjan. Liittoon perustettiin strategisten järjestämishankkeiden osasto, johon palkattiin 80 henkeä. Organisaatiota päätettiin laajentaa alueille, joilla liitto on heikko tai se ei ole ollenkaan edustettuna työpaikoilla.

Kohteena tuuliturbiinit

Saksa on energia-alalla edelläkävijä tuulivoimassa. Ala työllistää 100 000 henkeä joista noin 30 000 uusissa yrityksissä ja järjestäytymisaste on hyvin alhainen. Viime vuonna kohteeksi otettiin erityisen ay-vihamielinen ja aggressiivinen markkina-johtajayritys, jossa työskentelee yli 11 000 henkeä 40 muodollisesti itsenäisessä palvelukeskuksessa. Työnantaja ei laske liiton edustajia työpaikoille, eikä edes lakisääteisiä (myötämäärämlaki) yrittäjäneuvostoja ollut saanut valita.

Yhtiön sisällä strategiseksi kohteeksi valittiin 130 huoltoyksikköä, jotka olivat vaikeimmin työnantajan kontroltoitavissa. Kun tuli uhkailuja työsuhteiden purusta, jouduttiin palavereja pitämään salassa ja muualla kuin työnantajan tiloissa. Valintaoperaatioita pyöritettiin kolmen päivän aikana samanai-

kaisesti kaikissa yksiköissä. Työnantajan vastustuksesta huolimatta yritysneuvostovaaleja saatiin pidetyksi. Liiton organisoimassa 140 paikallisista tehoiskuaktiiveista 40% ei ollut edes liiton jäseniä ja suuri osa vaaliin osallistujista oli järjestäytymättömiä, kuitenkin valtaosaan neuvostoista tuli IGM-enemmistö.

Kun alkuun päästiin niin juna on kulkenut eteenpäin, vaaleja on pidetty enenevässä määrin ja myös liiton jäsenmäärä on alalla kasvanut. Liitossa todetaan, että yritysneuvostot ja IGM ovat saman lantin kaksi puolta. Konfliktin kautta tietoisuus lisääntyy järjestäytymisen kannalta hankalimmissakin yrityksissä.

Jakaantuneen Saksan historiaa näkyy kaikkialla Berliinissä. Tässä pieni pätkä kaupunkia jakanutta muuria Potsdammer Platzilla. Tässä rauhanmerkki graffiti puolustaa paikkaansa.

Vuosien 1866-71 Preussin joukkojen voitoista Itävallasta ja Ranskasta pystytetyn voitonjumala patsas. Patsaan siipiblagiaatio Arnon tee se itse käytössä.

Minimipalkkalaki Saksaan

Saksan eräänä merkittävänä ongelmana on viime vuosina voimakkaasti laajentunut matalapalkkasektori. Tuntipalkat saattavat olla 4-5 euroa. Vasta muodostettu uusi hallitus esittää minimipalkkalakia, jonka suuruus olisi 8,5 euroa. Arvion mukaan noin 4 miljoonan työntekijän palkat tulisivat nousemaan. Laki tulee astumaan voimaan ensi vuoden alusta portaittain. (EU-maiden korkein minimipalkka on Luxemburgissa 11 € ja alhaisin Romaniassa 1 €). IGM:n mielestä 8,5 € ei ole vielä riittävä taso ja Saksaan Ay-liikkeen on ajettava minipalkkaa korkeampia palkkoja.

Oli erittäin mielenkiintoista kuulla Saksan Ay-liikkeen tilanteesta ja erityisesti järjestämisprojektista ja sinnikkydestä millä sitä on eteenpäin viety. Metalliliiton viime liittokokouksen teki päätöksen vastaavasta hankkeesta. Toivottavasti täälläkin tulosta syntyy, eteinkin kun lähtöasetelma ei ole aivan yhtä hankala kuin Saksassa.

Arno Stam

Elarin lopettamisesta neljä vuotta

Sijoittuminen työmarkkinoille ei ole helppoa

Metalli 77 lehdessä 1/2010 kerrottiin osaston toiseksi suurimman työpaikan Elarin Konalan tehtaahan lopettamisesta. Noin kahdeksankymmenen jäsenemme työsuhde päättyi ja alkoi ponnistelu uuden työpaikan löytämiseksi. Taivoitimme muutamia entisiä Elarilaisia ja kyselimme miten sopeutuminen työmarkkinoille on onnistunut.

Elari oli mm. valokytkimiä ja himmentimiä valmistanut Esmi Oy:n tytäryhtiö. Omistus kulkeutui Ahströmmiin ja Lexel-konsernin kautta 90-luvun lopussa mailmanlaajuiselle ranskalaiselle Schneiderillä, jolla oli elektroniikkatehdasta ympäri maailman. Elari oli hyvin toimiva ja tulosta tekevä yhtiö. Kuitenkin 2009 keväällä alkoivat Yt-neuvottelut, joita seurasi irtisanomisia tilanteessa, jossa lähinnä puhuttiin huonoista tulevaisuuden näkymistä. Prosessi jatkui syksyllä liikkeenluovutuksena Shneider Electricille Ruotsinpyhtäälle ja päätöksellä tuotannon lopettamisesta Konalan tehtaalta ja siirrosta Ruotsinpyhtään lisäksi Balttiaan. Valot sammutettiin Konalasta syksyllä 2010 ja alkoi uusien työpaikkojen etsintä.

Miten entiset Elarilaiset ovat sitten rakentaneet elämäänsä tilanteessa, jossa elektroniikkateollisuus pakenee Suomesta? Kokonaisuutta on vaikea saada kasaan, mutta haastattelemiemme otos kuitenkin näyttää jonkinlaista suuntaa, mitä työmarkkinoilla tapahtuu.

Päälähtämismies kunnan töissä

Pirkko Virtanen tuli Esmi Kauklahden muoviosastolle töihin 1983. Lautasaareen sirtymisen myötä työpisteeksi tuli releosasto. Elarissa Olarinluomassa tehtävät liittyivät ajastimiin ja termostaatteihin. Konalan tehtaaseen muutettaessa alkoi slow-pakkauslaitteen hoito. 2007 ay-aktiivi Pirkko valittiin Elarin päälähtämismieheksi.

Pirkon tehtäväksi tuli käydä vuosien 2009-10 raskaat Yt-neuvottelut Konalan tehtaahan lopettamisesta. Pirkko oli koulutukseltaan Yo-merkonoomi ja syksyn 2010-kevään 2011 aikana hän suoritti sihteerin ammattitutkinnon. Työttömyyttä kesti pariviikkoa, kunnes Espoon kaupunki tarjosi neljän kuukauden määräaikaisen pestin vaaliassistenttiharjoittelijana eduskuntavaaleihin liittyen. Tätä seurasi neljän kuukauden työttömyys, jonka aikana hän lähetti kymmeniä työhakemuksia, mikään ei täpännyt. Tämän jälkeen Pirkko pääsi taas kaupungille töihin

Pirkko Virtanen vaihtoi alaa ja toimii nyt Espoon kaupungilla toimistosihteerinä.

keskusvaalilautakunnan määräaikaiseksi toimistosihteeriksi. 2013 alusta Pirkko on toiminut Espoon konsernihallinnon hallinto- ja lakiasiat yksikössä vakinaisessa työsuhteessa.

Pirkko pitää työstään, mutta toteaa että, jos jostain löytyisi elektroniikka-alan töitä kohtuullisella palkalla hän olisi valmis palaamaan alalle. Pirkko oli 77 jäsen 2013 alkuun asti.

Pirkko Kukkonen (vasemmalla) ja Auroora Jäntti odottelevat eläkkelle pääsyä ja osallistuvat aktiivisesti ammattiosaston virkistystoimintaan. Kuvassa keskellä jutun kirjoittaja Arno Stam.

Työkkäri kurssitti Pirkkoa

Pirkko Kukkonen teki Esmi/Elarissa 30 vuoden työrupeaman. Lautasaareen Esmiin hän tuli 1982 puhelinpistorasioiden ja releiden kasaukseen. Elarissa ammattitaitoinen Pirkko toimi useissa eri soluissa. Pirkon osalta työt lopuivat heinäkuun alussa 2010.

Työkkäri laittoi elokuussa Pirkon kuuden viikon koulutukseen ATK:hon ja työnhakuun. Seurauksena oli yksi yhteydenotto, työnvälitysyritys Baronasta. Keskustelua käytiin optimistisissa merkeissä, mutta kun selvisi ikä todettiin, että otamme tarvittaessa yhteyttä. Yhteydenottoa ei koskaan tullut. Seuraava koulutus oli 2013 lokakuulla, työnhakukurssi. Joukko oli sangen kirjava, oli kampaajaa ja opettajaa ja kun selvisi Pirkon ammattiala totesi kurssinvetäjä, ettei hän ymmärrä alasta mitään. Kurssi menikin sitten tyhjän panttina.

Nyt Pirkko on työttömyyspäivärahan lisäpäiväoikeudella ja mahdollinen eläke alkaa puolentoista vuoden kuluttua. Pirkko on edelleen osastomme jäsen.

Lasse koulutettiin uuteen ammattiin

Lasse Widelille Esmi oli työuran ensimmäinen vakituinen työpaikka. 1978 hän aloitti "prässiasentajana" siirtyen sitten työkaluosastolle muuttien ja

leikkuutyökalujen valmistajaksi. Elarin myötä osaston työt muuttuivat etupäässä jigien ja testilaitteiden valmistukseksi. Työsuhde kesti kaikkiaan 32 vuotta.

Irtisanomisajan loppupuolella hänelle kerrottiin lämpöpumppualan olevan vahvassa nousussa. Vuoden työttömyyden jälkeen aihe muistui mieleen ja hän hakeutui 2012 alussa 6 kuukauden kurssille valmistuen lämpöpumppuasentajaksi. Koulutukseen liittyi kahden kuukauden harjoittelupaikka perhefirma Lämpöpumppuasentajat Suomessa. Harjoitteluaikojen jälkeen sieltä löytyi myös työpaikka. Yhtiössä on neljä työntekijää, joista Lasse ainoa kenttämiehenä. Työ on haasteellista eteinkin huoltojen ja vianmääritysten osalta, Lassen mielestä juuri se tekee työstä mielenkiintoisen. Hän on tyytyväinen uravalintaansa ja uskoo alan valoisaan tulevaisuuteen. Lasse on edelleen osastomme itsemaksava jäsen.

Auroora eläkeputkessa

Auroora Jäntti on syntynyt Filippiineillä, jossa avioitui suomalaisen miehen kanssa. Suomeen perustettiin koti 1985. Elektroniikkatöihin hän tutustui kuuden vuoden pestillä Tellabissa.

Elariin hän tuli 2004, elektroniikka-alan työt olivat tuttuja ja sopeutuminen solutyöskentelyyn vaivatonta. Solussa valmistettiin mm. valohimmentimiä ja liiketunnistimia. Auroora toimi solunsa vetäjänä. Kaveriporukka oli mukava ja työilmapiiri hyvä, hän kertoo. Keväällä 2010 kun töitä alettiin siirtämään Riikaan, hän joutui englanninkielen taitoisena lähtemään opettamaan latvialaisille töitä. Ei ollut erityisen mukavaa menettää työnsä ja vielä neuvoa toisia tekemään ne, mutta työ on työtä ja se oli tehtävä, toteaa Auroora.

Työsuhde Elarissa päättyi toukokuun lopussa, Auroora oli täyttänyt 60 vuotta ja täytti eläkeputkikriteerit, eikä työkkäri alkanut erityisesti etsimään uutta pestiä. Ensivuonna Auroora pääsee eläkkelle. Hän on edelleen os. 77 jäsen.

Jatkuu sivulla 7...

Lasse Widen tekee uutta työtä lämpöpumppujen parissa.

Pääläluottamusmiehen mietteitä työstä ja taistelusta

Toinen osa, 2014

Kesä on ohi ja syksyn kiireet alkaneet. Crown pakkaus oy: ä on ollut melkoista vipinää oikeastaan alkukesästä asti. Työtilanne on kohtuullisen hyvä. Mitään lomautuksia tai irtisanomisia ei ole tulossa. Näin meille on työnantajan taholta vakuutettu. Muuten on elämä Amerikkalaisessa omistuksessa olevassa yrityksessä ollut melkoista turbulenssia. – Joka asiasta saa vääntää ihan tosissaan. Ongelmia on ollut lakien ja sopimusten noudattamisessa. Työnantajan (konsernin) edustajat kun eivät oikein meinaa ymmärtää suomalaista lainsäädäntöä, eikä mitään muutakaan.

Yksi esimerkki: Hesarin toimittaja olisi halunnut tulla haastattelemaan paikan päälle työsuojeluvallatutettu Veli Merimaata aiheesta työurien pidentys. – Lupaa haastatteluun ei herunut. Yrityksen maine varmasti kasvoi kohisten. Taisi hesarin toimittaja saada uuden juttuidean...

Tehtaalla on meneillään organisaatio uudistus, joka tulee muuttamaan vanhat toimintatavat ja käytännöt lähes kokonaan. On varmasti niin, että toimintoja pitää kehittää ja tuottavuutta parantaa, mutta se voidaan tehdä myös lakeja ja sopimuksia noudattaen ja ihmisiä kunnioittaen. YT – lain mukaiset neuvottelut henkilöstön edustajien kanssa tulevasta työtehtävien muutoksista ovat jääneet toteutumatta. Neuvotteluesitys tehtiin asiasta työnantajalle jo 26.8 ja ”neuvottelu” käytiin 2.9. Koska paikalla ei ollut päätösvaltaista konsernin edustajaa meni tilaisuus pelkäksi jutusteluksi. Sovittiin sentään, että tiedotusta ja läpinäkyvyyttä lisätään. Heti samana päivänä olikin porukalle info jossa tuon keskustelun sisällöstä kerrottiin.

Keskustelu käytiin (sitä käydään edelleen) koska työtehtävien ja organisaatiomuutokset tuodaan valmiiksi päätettyinä määräyksinä, ilman että duunareilta kysytään yhtään mitään. Samoin on työntekijöitä painostettu, varoitettu ja käyttäytytty muutenkin heitä kohtaan epäasiallisesti. Tuotannon työntekijät jaettiin kahtia ja määrättiin kahteen vuoroon. Tästä seurasi monenlaista ongelmaa varsinkin lapsiperheille ja niille joille vuorotyö aiheuttaa terveysongelmia. Järjellistä syytä kaikkien tuotannon työntekijöiden kahdelle vuorolle ei työntekijöiden mielestä ole työnantaja esittänyt. Perusteluna kuultuun tuotannon tehostamiseen, voidaan vastata vasta kun näemme uudet tuotantokäppyrät joita voimme verrata tilanteeseen ennen pakkovuoroja. Tällä hetkellä näppituntuma on, että tuotanto on laskenut.

Tästä kaikesta on ollut seurauksena, että porukka alkaa olla jokseenkin pottuuntunut ja väsynyt koko tilanteeseen, eivätkä hyväksy käytöstä jonka kohteeksi ovat joutuneet. Työterveyshuollossakin tämä on huomattu ja sieltä on annettu ohjeistusta työnantajalle. Pari kertaa on oltu yhteydessä myös työsuojelu – viranomaisiin. Lupasivat tulla visiitille, kunhan ehtivät. Meillä taitaa olla edessä mielenkiintoinen syksy.

Ongelmat Crownilla eivät ole mitenkään ainutlaatuisia. Muista yrityksistä on kuultu samankaltaisesta johdon sanelupolitiikasta. Näyttää olevan vallalla työnantajien aloittama työläisten kyykytys kampanja, jota käydään varsin voimallisesti elinkeino – elämän keskusliiton (EK) ja porvaripoliitikoiden toimesta. Media on tietysti näyttävästi kampanjassa mukana. Milloin on äänessä Arto Satonen, kok, vaatimassa työajan pidentämistä, milloin EK: n Jyri Häkämies paasaamassa ”laittomista” lakoista. Edellinen väittää, että työaika on suomes-

sa liian lyhyt kilpailijamaihin verrattuna ja jälkimmäinen että suomessa lakkoillaan liian herkästi ja mitättömistä asioista. Herroilla Satonen/Häkämies ei kuitenkaan ole esittävä väitteidensä tueksi muuta kuin öykkärimäinen asenteensa.

Hollantilainen tutkimuslaitos Deloitten teki EU: lle tutkimuksen vuosityöajoista unionin maissa. Keskimääräinen vuosityöaika v. 2008 oli 1676 tuntia. Suomessa työskenneltiin keskimäärin 1728 tuntia. Lyhyin vuosi työaika oli Hollannissa jossa se oli 1328 tuntia. Siis kolmesataa tuntia vähemmän kuin Suomessa. Se tekee 40 tunnin työviikoksi muutettuna 7,5 viikkoa. Suomalaisia vähemmän työskentelivät v. 2008 myös mm. Ruotsalaiset, Tanskalaiset, Englantilaiset, Ranskalaiset ja Saksalaiset. Työaikatilaston alapäässä olevissa maissa ei mene mitenkään huonosti. Syykin on päivän selvä: Lyhyempää päivää tekemällä tuottavuus nousee. Ja päinvastoin: Mitä pidempi päivä, sitä alhaisempi tuottavuus. Kreikassa ei ole kovin hyvin viime vuosina mennyt. Siellä tehtiinkin koko unionin alueella eniten tunteja, 2120 vuodessa. se on lähes kymmenen viikkoa suomalaisista vuosityöaikaa enemmän! Herra Satosen ja muiden työajanpidennystä vaativien olisi syytä tutustua työaikoja ja tuottavuutta vertaileviin tutkimuksiin, ennen kuin esittävät yhtään mitään.

Suomessa lakkoitiin v. 2013 yhteensä vain 121 kertaa. Eniten työtaisteluita aiheutti työvoiman vähentämiset tai sen uhka 43 kpl. Seuraavaksi eniten ulos marssija aiheutti työnjohto 29 kpl, ilmeisesti omalla käytöksellään. Hienosti sanottuna tämä tarkoittanee että henkilöstöpolitiikka on ollut huonoa. Työehtosopimukseen kohdis - tuvia lakkoja oli vain 8 kpl, tukilakkoja 2, työolosuhteisiin kohdistuvia 1 kpl. Muu syy oli aiheena 20 lakossa. Yhteensä lakkoihin osallistui 19567 henkeä ja niissä ”menetettiin” 25870 työpäivää. 121 lakkoa ei ole juuri mitään kun ajattelee sitä mihin työelämä on mennyt: Saneluksi ja kyykyttämiseksi. Kun katsoo lakkojen syitä, niin ei niitä varmastikaan ole hetken mielijohteesta aloitettu. Yritykset tekevät isoja voittoja, jakavat osinkoja omistajilleen – ja samaan aikaan käyvät YT – neuvotteluja väen vähentämiseksi. Tämä on se syy miksi työvoiman vähentämisen uhka aiheutti eniten lakkoja. Työnjohto ja palkkaus ovat niitä joissa työnantaja rikkoo lakeja ja sopimuksia, samoin nuo muut syyt. Kun työnantajan sopimusrikkomusten seurauksena sitten työläiset aloittavat lakon, huutaa Häkämies ja kaverinsa työrauhan

perään ja vaatii lakkosakkojen korotusta ja muita sanktioita lakkoon osallistuneille. Heidän kannattasi ensin pistää edustamansa työnantajaporukka kuriin ja herran nuhteeseen, että ne eivät rikkoisi sopimuksia ja siinä samalla ihmisoikeuksia.

Lakot ovat selvästi vähentyneet 70 ja 80 luku- jenen huippuvuosista. Silloin taisi olla 100 lakkoa kuukaudessa. Lakkoherkkyys on selkeästi vähentynyt, eikä suinkaan lisääntynyt kuten Häkämies ja kumppanit väittävät. – Nykyään olisi kyllä aihetta duunarin oikeuksien puolustamiseen paljon enemmänkin. Sen verran törkeäksi on työelämä työnantajien toimesta mennyt. Jos ei ole Satosella esittää mitään väitteidensä tueksi, ei niitä ole Häkämiehelläkään. Paitsi tietysti asenne. Asenne, että duunarit ja AY – liike pitää saada polvilleen.

Lakko, tai lakkoilu ei ole mikään tavoiteltava olo- tila. Siinä tilipussi väistämättä pienenee kun on muutaman päivän lakossa. Asiat pitää saada puhumalla ja neuvottelemalla sovittua. – Mutta entäs sitten kun työnantaja ei suostu neuvottelemaan? Ei vaikka asia olisi päivän selvä ja se itse rikkoo lakia tai sopimusta. Mitä siinä tilanteessa voi tehdä? Lyödäkään ei saa. Ay – liikkeen ei missään nimessä pidä antaa periksi työnantajien vaatimuksille lakkosakkojen ja muiden sanktioiden korottamiseksi. Niistä ei pidä edes neuvotella. Päinvastoin pitää vaatia että kaikki lakko – oikeuden rajoitukset poistetaan. Perusihmisoikeuksiin kuuluva lakko oikeus on kirjattava perustuslakiin, kuten Ranskassa on tehty.

Työhuonekunnan seuraava kokous on päätetty pitää torstaina 9.10 klo: 15.00. kokouksessa päätetään esitykset ammattiosaston syyskokoukselle.

On taas aika valita luottamusmiehet seuraavalle kaudelle, vuosiksi 2015 – 2016. Luottamusmiesten ehdokkaidenasettelukokous on päätetty pidettäväksi torstaina 13.11 klo: 15.00. Jos olet kiinnostunut luottamus – ja AY toiminnasta niin nyt on aika harkita toimeen ryhtymistä. Vielä ei kokousten ajankohta ole täysin varma. Työnantajalta ei ole vielä tätä kirjoittaessa saatu vastausta pyyntöön pitää kokoukset. Kokouksista ilmoitetaan ilmoitustauluilla kun ne varmistuvat.

Hyvää syksyä kaikille, tasapuolisesti.

Markku Nieminen

MITÄ KUULUU OSASTON VETERAANILLE

Renkipojalla pitkä ura Metalliliitossa

Valtaosa 1960-1990 lukujen aikana metalliliiton toimistossa sopimusasioissa asioneista varmaankin kyseli neuvoja osastopäällikkö Lauri Kuivaselta. Laurilla onkin pitkä ja ansioikas historia niin työpaikkaaktiivina kuin liiton toimitsijana.

Lauri syntyi Hiitolassa Laatokan rannalla Mannerheimin syntymäpäivänä 1930 maanviljelijä perheeseen. Pakkomuutto sotatilanteen myötä Suomeen tehtiin sekä 1940, että 1944. Jatkosodan aikana hän kerkisi tustua työelämään jo 13-vuotiaana paikallisen pankinjohtajan renkipoikana Karjalan kunnalla. Kankaanpään ja Vähäkyrön kautta matka jatkui Jyväskylään oppipojaksi Konepaja Mikroon koneistajapuolelle ja ammattinimikkeeksi tuli työkaluhioja.

Lauri Kuivanen on ollut 69 vuotta Metallityöväen Liiton jäsen. Nyt ajankuluna on muun muassa puutarhan hoito, mutta edelleen myös järjestötoiminta.

Tutustuminen ay-liikkeseen

Liittoon hänet värvättiin jo 15-vuotiaana, vaikka varsinaiseksi jäseneksi hyväksyttiin vain 16-täyttäneet. Nuoresta pojasta tehtiin myös liiton jäsenmaksujen kantaja, myöhemmin myös luottamusmies. Yritys teki sotakorvaustuotantoa ja kun 1953 korvaustyöt päättyivät, alkoivat yrityksessä irtisanomiset. Vanhempia sodan käyneitä perheellisiä miehiä irtisanottiin. Tämä kosketti voimakkaasti Lauria, hän irtisanoutui ja hakeutui Helsinkiin. Töitä löytyi Jätkäsaaresta Fordin maahantuojaan vaihtomoottoriosastolta kampiakselien hiojana.

Paikallinen sopimus jäsenmaksuperinnästä

50-luvun puolivälissä työpaikaksi taas vaihtui Valtion Sähköpajaksi, joka myöhemmin tunnettiin nimellä Televa. Työt olivat edelleen työkaluhiojan tehtäviä. Siihen aikaan kaikki valtion yhtiöt eivät kuuluneet työnantajaliittoon vaan tekivät osittain yrityskohtaisia sopimuksia, jotka pöytäkirjalla liitettiin metallin sopimuksiin.

Järjestäytymisaste oli 100%, tämä tarjosi pääluottamusmiehelle mahdollisuuden painostaa työnantajaa sopimukseen ay-jäsenmaksun työnantajaperinnästä. Uraaurettava sopimus oli oletettavasti ensimmäisiä Suomessa. Tuolloin Lauri toimi aktiivisesti Helsingin Ammatillisen Paikallisyhteistyön edustajistossa ja tuli myöhemmin myös Televan pääluottamusmieheksi.

Ministeri houkuttelee liittoon toimitsijaksi

Hyvä palkkatarjous houkutti Laurin 1962 vaihtamaan Kovametalliin, joka toimi Kaapelitehtaalla. Samaan aikaan ay-asioissa meritoitunut Lauri oli kiinnostunut huomiota myös liitossa ja houkuttelut toimitsijan tehtäviin alkoivat. Mieli ei kuitenkaan ollut vielä valmis haalarien riisumiseen, joten uudeksi värväriksi laittoivat raskaammantason houkuttelijan. Laurin omakotitalon pihaan

ajoi musta ministeriauto, josta nousi Kulkulaitosten- ja yleisestöiden ministeri Onni Närvänen, joka oli myös Metallin puheenjohtaja, ja hän taivutteli Metallin Helsingin piirin asiamieheksi. Tässä tilanteessa kieltäytyminen ei enää ollut mahdollista ja toimitsijan tehtävät alkoivat 1963.

Lauri kertoo, että saman tien hänestä tuli liiton TES ryhmän neuvottelukunnan jäsen ja siitä asti liiton jokaisessa työehtosopimuksessa oli myös hänen nimensä aina eläköitymiseen 1990 asti.

Kaksoismiehitys ja haisevaa postia

Ura eteni 1967 osastopäälliköksi sopimusosastolle. Seuraavan vuoden sopimusneuvotteluiden yhteydessä puheenjohtaja Penttilä kyseli "normaalien" kentän tavoitteiden lisäksi uusia ideoita. Lauri lanseerasi itselleen vanhan tutun työnantajaperinnän jäsenmaksusta. Liitto otti tämän tavoitteeksi ja työnantajat hyväksyivät sen muodossa, että vanhan kolmen maksuluokan tilalle otettiin prosenttipohja, joka oli heille helpommin toteutettavissa. Metallin myötä perintä siirtyi koko sopimuskentän piiriin. Näin alunperin Televan paikallinen sopimus tuli koko ay-liikkeen hyödyksi.

60-luvun ay-liikkeen eheytyksen myötä liitoissa yleistyi niin sanottu kaksoismiehitys. Liiton johtoon piti tulla niin demareita kuin kommunisteja suhteessa poliittiseen kannatukseen. Tämä toi liiton työskentelyyn voimakkaan vastakkainasettelun. Laurin mukaan demarit kantoivat neuvotteluissa vastuun ja kommunistit vastustivat tulosta. Vastakkainasettelu sai usein neuvottelujen aika sairaitakin muotoja. Uhoavia ja uhkailevia yöpuheluita tuli kotiin ja postikin toi haisevia paketteja. Tämä valtataistelun aika oli todella raskasta.

Sulo Penttilä arvostettu johtaja

Lauri muistelee entistä esimiestään puhennjohtaja Sulo Penttilää suurella lämmöllä ja kunnioituksella. SAKlaisen ay-liikkeen eheytyssopimus oli paljolti, sen silloisen sihteerin, Penttilän "työstämä". Määrätietoisella ja rauhallisella esiintymisellään hän paljolti hankki päättäjien tuen taakseen, niin SAKn liittokentässä kuin Metalliliitossa.

Eheytyksen ja myös työnantajan jäsenmaksuperinnän myötä liitot saivat toimintaansa paljon lisäresursseja. Metallinkin jäsenmääräkasvoi räjähdysmäisesti kymmenessä vuodessa 1967, 50 000 vuoden 1977, 154 000. Tietysti myös harjoitetulla sopimuspolitiikalla oli merkitystä. Lauri nostaa esiin kuningasajatuksina sopimusturvan parantamisen, siis taulukkopalkkojen suuremmat korotukset yleiskorotuksiin nähden, miesten ja naisten taulukkojen yhdistämisen ja palkkauksen PARAKE järjestelmän. PARAKE oli työntekijäpuolelle työkalu, jolla pakotettiin työnantajat oikeudenmukaisempaan palkanmääritykseen.

Yhteiskunnallista aktiivisuutta ja puutarhanhoitoa

Kysymykseen mitä vapaajäsenemme puuhailee nyt eläkepäivinänsä, saa vastauksen, joka kertoo vireästä ja maailmanmenoa tiukasti tarkkailevasta veteraanista. Omakotitalon kunnossapito ja puutarhanhoito on lähes jokapäiväistä puuhaa. Kännystä löytyy kuva vannoutuneesta kalamiehestä, joka mökkijärvellä Klaukkalassa sai toistakymmenkiloisen hauen. Ikänsä järjestöaktiivina olleena hän on edelleen Wanhojen Toverien vaalisoppien keittäjänä. Myös ammattiosaston veteraanikerhossa ja Messin tilaisuuksissa hän on terävä puheenvuorojen käyttäjä. Lauri on miehiä jotka ansaitsevat jälkipolvien suuren arvostuksen elämäntyöstään.

Arno Stam

...jatkoa sivulta 5

Päivi sai alan töitä

Päivi Ouahmane tuli Elariin 1991 tehtäväänään visualisointi ja komponenttiladonta. Ajan myötä hän työskenteli useissa eri soluissa. Työsuhde kesti 19 vuotta ja päättyi heinäkuussa 2010. Työkkäri kutsui heti työnhakukurssille, mutta töitä ei löytynyt.

Ammattiosaston toimikunnan kokouksessa syksyllä 2010 keskusteltiin osaston työpaikkojen tilanteesta ja puheenjohtaja Taina kertoi, että hänen työpaikallaan IECOssa, jossa valmistetaan korkeatasoista sairaalaelektronikkaa, etsittiin määräaikaiseen työsuhteeseen elektroniikkatöiden osaajaa. Päivin entinen työtoveri Pirkko Bremer soitti Päiville, hän kävi haastattelussa ja sai neljän kuukauden määräaikaisen sopimuksen. Määräaikaisia uusittiin, mutta välillä oli myös lyhyitä työttömyyspätkiä. Kun työtilanne normalisoitui työsopimus muutettiin syksyllä 2012 toistaiseksi voimaassa olevaksi.

Yritys on suhteellisen pieni, suoritusportaanväkeä reilut kymmenen. Työpaikka tuntuu turvalliselta, työ on mielekästä, tehtäviin kuuluu mm. juotuskoneen hoito. Päivi on myös Ay-aktiivi toimien osasto 77 taloudenhoitajana.

Valmistus Puolaan ja Tanskaan

Teollisuuden muutosvauhti vain kiihtyy, kesän uutiset kertoivat, että Schneider Electricin tuotanto siirretään Puolaan ja Tanskaan. Käytännössä tämä tarkoittaa, että yli 200 työpaikkaa menetetään Suomesta. Ruotsinpyhtään ruukkialueella on ollut teollista toimintaa vuodesta 1695 alkaen, on murheellista, että taas yksi kansallisista teollisuuskooneistamme ajetaan alas. Tämä tarkoittaa samalla, että viimeistenkin Elarituotteiden valmistus päättyy Suomessa.

Arno Stam

Päivi Ouahmane kokoonpanotyössä IECO:lla.

Metallin osasto 77

Toimiston osoite:

Säästöpankinranta 6 C, 6 kerros,
00530 Helsinki

Puhelin/Fax 09-762 796

Internet: www.seiskaseiska.com

Sähköposti: metalli@seiskaseiska.fi

Toimiston aukioloajat:

Tiistaisin ja torstaisin klo 14.00–17.00

toimisto päivystää tiistaisin ja torstaisin
klo 14.00–17.00

www.seiskaseiska.com

Metalli seiska seiska

Päätoimittaja: Taina Karrikka

Toimitusneuvosto: Arno Stam, Markku
Nieminen, Veli Merimaa, Raija Reiman

Taitto: Hille Koistinen

Kirjapaino Jaarli Oy, Turenki

Helsinki – Uusimaa aluetoimisto

Hakaniemenranta 1 C, 2. krs,
Metallitalo, 00530 Helsinki
Vaihde 020 774 001, fax 020 774 13 10
Toimisto-aika Ma–Pe 8.20–12.00,
13.00–16.00

Aluepäällikkö Jari Kallio

Puh. 020 774 13 00

e-mail: jari.kallio@metalliliitto.fi

Aluetoimitsija Ari Kolehmainen

Puh. 020 774 13 03

e-mail: ari.kolehmainen@metalliliitto.fi

Aluetoimitsija Jyri Vankka

Puh. 020 774 13 02

e-mail: jyri.vankka@metalliliitto.fi

Aluetoimitsija Ville Kari

Puh. 045 672 4568

e-mail: ville.kari@metalliliitto.fi

Toimistosihteeri Kristiina Lehtonen

Puh. 020 774 13 04

Toimistosihteeri Satu Tahvanainen

Puh. 020 774 13 05

Etuuskäsittelijä Irina Kauppinen

Puh. 020 690 455

Jäsenpalvelija Elina Huotari

Puh. 020 690 455

VETERAANIJAOSTO TIEDOTTAA

Ammattiosastossa on runsaasti jäseniä
varsinaisen työelämän ja työpaikkatoiminnan
ulkopuolella. He voivat kuitenkin osallistua ja
toimia monissa ammattiosaston muissa
harrastuksissa ja käydä kokouksissa.
Toimintatarve ja -oikeus jatkuu jäsenyyden
ollessa voimassa.

JAOSTO KOKOONTUU:

Kerran kuukaudessa Amm.os. kokous-
huoneessa Säästöpankinranta 6 C, 6. krs.
Kuukauden 2. maanantai
alkaen klo 12.00.

Kesäkaudella emme kokoontu vaan pi-
dämme ”tuplavapaata”!

Ilmoitteleminen AHJOSSA; retkikohteista
ja kokousaiheista.

TERVETULOJA MUKAAN!!

AMMATTIOSASTON EHDOKASASETTELU- KOKOUS

Osaston toimistolla
Säästöpankinranta 6 C 6 krs 00530 Helsinki
23.10.2014 alkaen klo 17.00

Tervetuloa!

AMMATTIOSASTON SYYSKOKOUS

Osaston toimistolla
Säästöpankinranta 6 C 6 krs 00530 Helsinki
20.11.2014 alkaen klo 17.00
Esillä sääntöjen määräämät asiat

Kahvitarjoilu Tervetuloa!

Helsingin metalli- ja konepajatyöväen ao 77:n

VETERAANIJAOSTON SYYSKOKOUS

10.11.2014 alkaen klo 12.00
Ammattiosaston toimistolla, Säästöpankinranta 6 C 6 krs
Vieraana osaston puheenjohtaja Taina Karrikka

Kahvitarjoilu tervetuloa!

Toimintasuunnitelma 2014

Lokakuu

16.10. Ay-koulu jakso 2

23.10. Ehdokkaidenasettelukokous

**Met-Kan kalastusmatka Saaristomeri*
77 Lehti**

21.10. Perhetapahtuma Sirkus Finlandia

31.10. Ay-koulu osa 3, Ravintolalaiva Wäiski

Marraskuu

LM-vaalit

8.11. Ammattiosaston pikkujouluristeily

20.11. Ammattiosaston syyskokous

Joulukuu

4.12. Työttömien joulutilaisuus (alueen tapahtuma)

18.12. Toimikunnan kokous